

Mundtlig beretning: Generalforsamling den 24. maj 2025 i Middelfart

Det talte ord gælder

Der er noget, som bliver ved med at rumstere i mine tanker.

Noget som jeg tror betyder mere, end vi umiddelbart tillægger det. Vi kan ikke leve uden. Vi vil gerne være en del af det hele livet. Vi søger det, hvor end vi er: FÆLLES SKABET!

Fællesskabet i det liv, vi lever i hverdagen.

Fællesskabet i den verden, vi omgives af.

Fællesskabet i den kamp, vi kæmper.

Lad mig begynde med det helt nære; fællesskabet i det liv, vi lever i hverdagen.

Sidste år svarede rigtig mange medlemmer på forbundets undersøgelse om Medlemsliv anno 2024.

I svarede på meget, bl.a. hvordan I havde det på arbejdspladsen; med kollegaerne, med arbejdsmiljøet.

I svarede på, hvilke udfordringer I så, som de største indenfor de ernæringsprofessionelle fag, og hvad der kunne forbedre jeres arbejdsvilkår.

Og så var I også så venlige at fortælle os – tillidsfuldt og ærligt – om, hvad I drømmer om.

Når jeg summer det hele sammen, så slår det mig, hvor meget I motiveres af at være dygtige og kompetente til jeres arbejde; i et godt arbejdsmiljø med gode kollegaer og god ledelse - i arbejdsfællesskabet.

Og selvom arbejdet kan være udfordrende, så trives I både på jobbet og i jeres liv.

Og I vil gerne blive på arbejdsmarkedet, men I er også bekymrede for, om I kan holde til det. 7 ud af 10 af jer drømmer om at kunne holde til jobbet igennem hele arbejdslivet og næsten hver fjerde ønsker at gå delvist på pension og samtidig arbejde nogle dage om ugen.

Jeres svar bekræfter, at det vigtigste for os er vores relationer til hinanden. Men ikke kun på arbejdspladsen. I er nemlig også optaget af jeres families sundhed og trivsel, af økonomisk tryghed og af, at der er sammenhæng mellem jeres arbejde og jeres private liv.

I søger balancen, så det liv, I lever med familie og venner, får nok plads i jeres liv.

For det betyder noget at være en del af et fællesskab, også udenfor arbejdspladsen.

Den balance, der er så vigtig, skal vi selvfølgelig som forbund hjælpe jer med at finde og bevare.

Hvor vi kan og sammen med jer.

Og "sammen" er en ledestjerne for os. I har i undersøgelsen sat retningen for vores indsatser de kommende år; i vores 2030 strategi, som vi skal behandle senere på dagsordenen. Og ved de netop overståede dialogmøder om OK26. Tak for det.

Vi spurgte jer også om, hvor tilfredse I helt generelt er med livet. Et stort spørgsmål, det indrømmer jeg. Svarene fortæller os, at jo ældre medlemmerne er, jo mere tilfreds er man med livet. Jo yngre man er, jo mindre tilfreds er man.

Det får mig til at tænke: Føler unge sig som en del af fællesskabet på arbejdspladsen? På DIN arbejdsplads? For nylig hørte jeg, at unge i dag, er meget mere ligeværdigt opdraget og ikke -som jeg og måske mange af jer her i salen- trænet i og vant til at indgå i hierarkiske strukturer.

Det er rigtigt set, synes jeg. Unge er kreative, aktivistiske, optaget af diversitet. De siger, hvad de mener, de stiller krav, de accepterer ikke hvad som helst. Det kan jeg rigtig godt li'.

Unge handler på dét, de mener er rigtigt og vigtigt. De søger fællesskaber og de er optaget af at blive hørt og set i fællesskaber, der tager hånd om hinanden.

Og tro mig, de er ikke optaget af at være på samme arbejdsplads i 10-20-30 år. Det skal vi som erfarne kollegaer erkende.

Jeg oplever, at unge har andre forventninger og en anden tilgang til det gode og meningsfulde arbejde. Jeg hilser dén tilgang velkommen og opfordrer til, at vi alle gør det, så unge for alvor bliver en vigtig og uundværlig del af vores fællesskab i arbejdslivet.

Fællesskabet i den verden, vi omgives af...

.. er udfordret. Krigen i Ukraine har nu varet i over tre år og andre krige i verden er kommet til. Det er jo til at tude over.

USA har fået en ny præsident, der grundlæggende udfordrer fællesskabet, når det handler om klima, handel og fred i verden. Det er også til at tude over. Men det kalder på nye balancer og dermed prioriteringer i vores liv og i de fællesskaber, vi omgives af og er en del af.

Hvad er vigtigt for at sikre freden? Jeg hører svaret lige nu er: oprustning! Men svaret skal selvfølgelig suppleres med: men uden at det går ud over velfærden!

Vi har en pensionsalder, der bliver højere og højere. Vi har et velfærdssamfund, der på flere områder halter; f.eks. omsorgen for ældre, hele psykiatrien, børn og unge, der måske mistrives, og en natur og et klima, der er presset. *Det skal også prioriteres!*

Oprustning i et styrket fællesskab er blevet det altdominerende tema i Europa og i Danmark, og sammenholdet i Europa for netop at sikre freden på den klogest mulige måde, er måske det vigtigste lige nu. Og der kommer en regning, er jeg sikker på. Mit udgangspunkt er, at det ikke skal være lønmodtagerne, der betaler for oprustningen. Men skal vi til lommerne, så skal vi ikke grave dybt og heller ikke længe. Det er min tilgang.

Danmark er et meget rigt samfund – i hvert fald for nu og så længe det magiske råderum bliver ved med at bugne. Midlerne til det hele skal findes og prioriteres i fællesskab.

Vi skal forventningsafstemme vores dagsordenener i fagbevægelsen og spille klart og klogt ind i debatten om finansiering af fred og velfærd. Jeg synes, at Fagbevægelsens Hovedorganisation er på rette vej.

Her kort efter den 4. maj, hvor vi fejrede 80-året for Danmarks befrielse i 1945 med stearinlys i vinduerne netop som et symbol på fred og frihed, er det mere vigtigt end nogensinde, ikke at tage freden for givet. Men forberede os på en – måske - ikke så fredelig fremtid.

Vi blev alle for små 9 måneder siden opfordret til at berede os. Berede os til at kunne klare os tre døgn uden el, vand og varme. Der findes en udmærket liste, som civilsamfundet kan plukke i og forberede sig ud fra. Men jeg efterlyser myndighedernes anbefalinger til et styrket beredskab, når det gælder jeres arbejdspladser. Hvordan skal I forholde jer, når der ikke er elektricitet og vand til måltider og god hygiejne til sårbare ældre og syge borgere? Få arbejdspladser har måske styr på sådan en situation. Men flertallet mangler retningslinjer fra myndighederne og det haster!

Fællesskabet i den kamp, vi kæmper, optager mig, og..

.. lige før nævnte jeg to områder, der er vigtige at kæmpe for i fællesskabet. Jeg gentager lige:

Vi skal have en retfærdig pension. Alt for mange kan ikke arbejde som 70-årig eller – hvis stigningen i pensionsalderen bliver ved med at øges – som 74-årig. Det skal hele Christiansborg forstå og tage bestik af.

Vi skal sikre velfærden og der skal fortsat prioriteres midler til det liv, vi lever. Med adgang til sundhed og hjælp, når livet slår kolbøtter. Og med større fokus på de mennesker, som har ekstra behov for fællesskabets opbakning og støtte.

Men min liste er lidt længere.

Vi skal være flere medlemmer. I Kost og Ernæringsforbundet oplever vi desværre også medlemstilbagegang; både fordi vores kollegaer pensioneres og fordi der er mangel på unge. Men også fordi vi har kollegaer på arbejdspladserne, der har et medlemskab til gode.

Jeg opfordrer i dag alle til – sammen med vores dygtige tillidsrepræsentanter og regionsformænd – at invitere både uorganiserede kollegaer og helt nye kollegaer på arbejdspladsen og på uddannelsesinstitutionen med ind i vores stærke og værdifulde fællesskab for ernæringsprofessionelle.

Vi har brug for dem. De har brug for os. Vi har brug for hinanden, for at sikre fremtidens fællesskab, løn og arbejdsvilkår.

Det gælder også vores nordatlantiske kollegaer i Grønland og på Færøerne.

Til vores færøske medlemmer vil jeg sende en særlig hilsen: I har netop besluttet jer for at undersøge, om og hvordan I kan sikre jer selvstændighed og tilknytning til et færøsk fællesskab.

Det har jeg stor respekt for og Hovedbestyrelsen afventer nu jeres tanker og forslag – og kommer vi så langt, at I vil et andet fællesskab end det ernæringsprofessionelle, skal demokratiet – både på Færøerne og i Danmark - beslutte næste skridt.

I hovedbestyrelsen har vi netop brugt mange måneder og møder på at se ind i forbundets økonomi og opgaver, med den medlemssituation, jeg netop opridsede: Hvordan sikrer vi fremtiden for ernæringsprofessionelle, når økonomien er udfordret?

Vi har vendt mange scenarier meget kritisk og grundigt i vores politiske proces – også de virkelig barske. Bl.a. om vi skulle ændre vores politiske struktur.

Hovedbestyrelsen kan bekræfte, at det ikke på nogen måde har været nemme diskussioner. Hvor skulle vi se hen? Hvad var det rigtige at gøre? Det kloge? Hvad har andre fagforbund gjort? Hvad betyder noget for jer medlemmer? I 2023 spurgte vi jer om, hvor tilfredse I er, med forbundet; sekretariatet, regionsformændene, forbundet som helhed.

Og dét blev vores ledestjerne, dét har vi lyttet til.

For det betyder rigtig meget for jer at have en regionsformand, der står i spidsen for jeres regionale fællesskab og træder til, besøger, giver sparring, samler, lytter og hjælper, når I har brug for det.

Vi valgte derfor ikke at indstille til jer her på GF, at ændre vores politiske struktur. I stedet besluttede vi, at alle i forbundet sammen skulle bidrage til en bedre økonomi:

- Vi måtte afskedige 3 medarbejdere
- Vi reducerede ledelsen fra 3 til 2
- Vi besluttede, at medlemskontingentet skulle stige
- Vi trimmer driften på sekretariatet
- Vi trimmer og harmoniserer driften i regionerne
- Vi melder os ud af en række udvalg og organisationer
- Vi målretter det politiske engagement endnu mere
- Vi arbejder klogere med digitale muligheder
- Vi arbejder målrettet på at tiltrække nye medlemmer

- Vi arbejder med stærkere tilknytning til forbundet

Vi er i det hele taget endnu skarpere på, at alt hvad vi gør, skal være til gavn for flest mulige medlemmer. Det er tydeligt, at flere medlemmer er afgørende for økonomien og dermed for fællesskabets styrke. Vores tillidsrepræsentanter spiller en nøglerolle i at løfte den opgave.

Jeg gentager min opfordring: Hjælp dem og hjælp hinanden med at invitere flere indenfor i det ernæringsprofessionelle fællesskab.

Jeg skal til at slutte, det vil jeg gøre kort.

Fællesskaber vil afgøre fremtiden – både i verden, Europa og i Danmark. Men også i fagbevægelsen samlet set, i Kost og Ernæringsforbundet og ude på arbejdspladserne.

At skabe noget sammen med andre giver bare SÅ god mening.

Fællesskabet er jo dét, der binder os sammen, simpelthen fordi det er så meningsfuldt.

For det handler ikke kun om dét, man laver, men i høj grad også om, hvem man gør det sammen med.

Fællesskaber er fundamentet for det gode liv; både med kollegaerne på arbejdspladsen, på uddannelsen, når du er sammen med familie og venner, når du nærder dine interesser.

Så lad os sammen værne om fællesskabet, hvor end vi indgår i dem.

Lad os favne endnu flere og lade dem opleve, at også de hører til. At vi ser dem, at vi lytter til dem, at vi anerkender hinanden.

Lad os passe godt på noget af det dyrebareste, mennesker har sammen: relationer og fællesskaber.

Ghita Parry, Middelfart den 24. maj 2025